

El pressupost del exercici econòmic de 1922-23 va pujar a 246,312'67 pessetes.
El pressupost del any 1930 puja a 852,567'80 pessetes.
ACCIO es demana: on son les millores a la ciutat que justifiquin aquest augment?
Va considerar-se prou capacitat al contribuïent granollerí per sostenir aquest augment?
Es que el comerç i l'indústria de la ciutat ha augmentat el seu volum d'operacions,
per atendre aquesta diferència en el curs d'aquests set anys?

«Panorama Polític»

L'horitzó polític de Granollers

La vida pública de Granollers, travessa un període que podriem dir-ne de gestació post-revolucionària.

Quan una revolució ha estat producte d'un estat de consciència general, i, una coincidència de principis constructius, articulats a la bestreta, ha impulsat i ha dirigit la commoció pública, hom pot parlar de triomf i pot sentir el confort espiritual d'una estabilitat ulterior assegurada, car, en aquest cas, l'acció destructora, és un pur accident immediat i necessari, però tanmateix, d'ordre subaltern. És el cas de l'home que porta pressa a desbrossar i a remoure el terreny inculte i desèrtic, perquè el mena un impuls fecund de creació.

No és pas exactament aquest, el cas que reflecteix el capgirament polític de Granollers.

Observat serenament el moment polític actual de Granollers, no és difícil d'arribar a unes precisions concretes: la capacitat política del poble, està íntegrament projectada en una aspiració sentimental de caient vindicatori i negatiu. Això no és un motiu de radical pessimisme, car és una posició de redreçament ciutadà, en estat primari si voleu, però que representa un avenç positiu en un ambient somnolent i inoperant que havia fet possible l'hegemonia de l'adàcia inòcua i de l'arrivisme egocèntric.

L'aspecte veritablement perillós i complex en el panorama polític local, el trobem en la penúria d'orientació constructiva i en la manca de coordinació de l'esforç cívic, en aquells sectors dirigents, que, d'altra banda, han tingudes aptituds i coincidències per portar a cap una magnífica actuació inicial.

No em refereixo, és clar, als elements que avui tenen el domini oficial de la ciutat, si no als que representen autènticament sectors extensos d'opinió local i que en virtut del sufragi popular, seran segurament, els qui tindran el predomini polític de la localitat, quan el moment arribi.

Crec que a Granollers, s'ha despreciat suara, un moment únic i oportunitatíssim, que feia viable una col·laboració ciutadana exemplar i rica de possibilitats.

Mateix que en plena època del romanticisme polític i de la revolució francesa, hom ha seguit més esclau de la paraula simbòlica que del fet vital.

Dreta i esquerra, que havien de tenir una valor de complementació estructural, solen convertir-se en l'estadi de les lluites localistes, en fórmules de irreductible pugnatitat.

El pacte local de convivència urbana, administrativa i cultural, havia de constituir la finalitat urgent i peremptòria dels sectors de Granollers que han establert contacte i que han col·laborat en la destrucció del caciquisme. Per aquest camí, les diferències d'ideologia i de matís, que poden encendre la discòrdia i vitalitzar el caciquisme, latent encara, haurien pogut donar a la política local de Granollers, un aire de maturitat i d'intel·ligent i extensa col·laboració.

Em refereixo a un pacte cívic, en el qual no podrien entrar-hi, naturalment, els protagonistes de passades iniquitats i de vergonyes ciutadanes.

Significats elements, orientadors destacats de les noves tendències locals, ja saben que amb les idees d'aquest article, no faig altra cosa que mostrar-me conseqüent amb el punt de vista que amb el company Sala Badal, varem propugnar prop d'ells, bell punt caiguda la Dictadura i que no pogué arribar al terreny de les realitzacions pràctiques, per causa d'un criteri que condueix a divorciar unes realitats i unes doctrines, perfectament conciliables, envisatjades amb criteri liberal, generós i comprensiu.

Insisteixo ara, sobre aquestes qüestions fonamentals de Granollers, perquè veig apuntar al horitzó el germen de les discòrdies locals, i també, perquè crec lleialment, en la bona voluntat dels homes de la nova promoció.

FRANCESC GLANADELL